

РЕШЕНИЕ

№ 10631

гр. София, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 77 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАНКА П. БОЛГУРОВА

при участието на секретаря НАДЯ СТ. Т.
като разгледа докладваното от ИВАНКА П. БОЛГУРОВА Гражданско дело № 20221110170352 по описа за 2022 година

Предявени са искове с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр.чл.149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът „Топлофикация София” ЕАД твърди, че е доставил на ответниците В. Г. А., Е. Ц. А. и Г. Ц. А. топлинна енергия по силата на общи условия, приети на основание Закона за енергетиката. Твърди, че ответниците са ползвали енергията, като за процесния период не са заплатили дължимата цена. Моли съда да осъди ответниците да му заплатят разделно при квоти по 1/6 за Е. Ц. А. и Г. Ц. А. и 4/6 за В. Г. А. сумите, както следва: сумата от 1 712,39 лв., представляваща цена на ползвана топлинна енергия за топлоснабден имот – апартамент №20, находящ се в гр.София, ж.к. Илинден, бл.56, вх. В, ет. 6, аб. № 135887, за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва от депозирание на исковата молба – 23.12.2022г. до плащането, сумата от 268,61 лв. – лихва за забава в плащането на главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2020г. до 17.11.2022г., сумата от 26,41 лв., представляваща цена за разпределение на топлинна енергия за периода от 01.10.2019г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва от депозирание на исковата молба – 23.12.2022г. до плащането, както и сумата от 6,02 лв. – лихва за забава в плащането на главницата за разпределение на ТЕ за периода от 01.12.2019г. до 17.11.2022г. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответниците В. Г. А., Е. Ц. А. и Г. Ц. А. са депозирали писмен отговор на исковата молба, с който оспорват исковете. Твърдят, че между страните липсва облигационно правоотношение за доставка на топлинна енергия. Релевират възражение за изтекла погасителна давност. Молят съда да отхвърли изцяло

предявените искове. Претендират разноси.

Третото лице помагач на страната на ищеца „МХ Елвеко” ООД не изразява становище по предявените искове.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По исковете по чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр.чл.149 ЗЕ:

В тежест на ищеца е да установи, че по силата на облигационно отношение с ответниците, съществувало към процесния период, е престира/доставил е топлинна енергия за отопление и/или подгръване на вода/ и за ответниците е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер.

В тежест на ответниците и при доказване на горните факти е да докажат положителния факт на погасяване на дълга.

Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ и § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ (приложима редакция след 17.07.2012г.) потребител, респ. битов клиент на топлинна енергия през процесния период е физическо лице – ползвател или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си, т.е. лице, което ползва на вещно или облигационно право на ползване. От постъпилото по делото писмо от Столична община, дирекция „Общински приходи“, отдел „ОП – Красна поляна“ се установява, че за процесния топлоснабден имот, находящ се в гр.София, ж.к. Илинден, бл.56, вх.В, ет.6, ап.20 е подадена декларация по чл.14, ал.1 ЗМДТ от ответника В. Г. А. и от Ц. А. В., декларирани като собствениците на по 1/2 ид.ч. Съгласно чл. 11, ал. 1 ЗМДТ данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти, поради което и с оглед събраните по делото доказателства, съдът приема, че В. Г. А. и Ц. А. В. са били съсобствениците на процесния апартамент при равни квоти по 1/2 ид.ч. към датата на декларирането му пред данъчната администрация. Видно от удостоверение за наследници с изх. № 394 от 25.01.2023г., издадено от Столична община, район Красна поляна, е, че Ц. А. В. е починал на 12.02.2022г., като е оставил наследници по закон В. Г. А. – съпруга, Е. Ц. А. – дъщеря и Г. Ц. А. – син, които съгласно чл.5, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗН наследяват равни части от притежаваната от наследодателя 1/2 ид.ч., т.е. Е. Ц. А. и Г. Ц. А. са придобили по 1/6 ид.ч. от процесния имот, а В. Г. А. е станала собственик на 4/6 ид.ч. от него /1/2 ид.ч. лична собственост и 1/3 ид.ч. по силата на настъпилото наследствено правоприемство/. В качеството на титуляри на правото на собственост, ответниците са и страна по облигационното отношение за доставка на топлинна енергия до топлоснабдения имот. Договорът касае обект с абонатен № 135887.

Този извод се подкрепя от останалите събрани по делото писмени доказателства, в т.ч. списък на етажните собственици в жилищна сграда в гр.София, ж.к. Илинден,

бл.56, вх.В от 12.07.2002г. и от 23.10.2008г., от които е видно, че Ц. А. В. фигурира в тях под № 20 като ползвател на ап. 20, както и от представените по делото главни отчети от 28.05.2020г. и от 11.05.2021г., в които наследодателят на ответниците е положил подпис в качеството на потребител на топлинна енергия за аб. № 135887, за същия апартамент.

Съгласно разпоредбата на чл.150, ал.1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни ОУ, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР. Общите условия са валидни и обвързват ответниците и без приемането им. Съгласно чл.150, ал.3 ЗЕ в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия, клиентите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия. По делото не се установява ответниците да са се възползвали от правото си по чл. 150, ал. 3 ЗЕ.

Съгласно чл.143 ЗЕ топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация при въведена система за дялово разпределение чрез индивидуални разпределители, се определя от лицето, извършващо дялово разпределение на топлинната енергия в сградата съгласно методика по наредбата. При кредитиране заключението по СТЕ, съдът приема за установено по делото, че монтираните измервателни уреди в абонатната станция съответстват на нормативно установените изисквания към същите, подлагани са на изискуемия контрол и точно са отразявали количествата отдадена топлинна енергия. Начислените при ищеца количества потребена от ответника топлинна енергия са съответни на отчетената от измервателните уреди и разпределена от „МХ Елвеко” ООД при спазване нормативната уредба. Съгласно заключението на СТЕ дяловото разпределение през процесния период е извършвано съгласно Наредба №16-334 за топлоснабдяването и Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради – етажна собственост към Наредба № 16-334. Не се установи по делото и да са правени рекламации от ответниците във връзка с отразеното по изравнителните сметки количество на топлинната енергия, доставена за процесния период от време, като именно показанията по последните сметки са послужили за определяне на количествата топлинна енергия, за които на ответниците са начислени сметките за процесния период.

Ответниците са упражнили своевременно правата си по чл. 120 ЗЗД като са заявили възражение за изтекла погасителна давност по отношение на претендираните от ищеца с исковата молба вземания, което е частично основателно. Съгласно разясненията, дадени с ТР №3/2011г. по тълк. дело №3/2011г. на ОСГТК на ВКС, понятието „периодични плащания” по смисъла на чл.111, б.,в” ЗЗД се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими

вещи, имащи един правопораждащ факт, чието падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. В този смисъл и по аргумент от чл.155 и чл.156 ЗЕ вземанията на топлофикационното дружество съдържат всички гореизброени признаци, поради което са периодични плащания по смисъла на чл. 111, б.,в” ЗЗД. Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД давността започва да тече от момента на изискуемостта на вземането, а ако е уговорено, че вземането става изискуемо след покана, давността започва да тече от деня, в който задължението е възникнало. Сроктът в настоящия случай е бил прекъснат с подаването на исковата молба на 23.12.2022г., като в периода 13.03.2020г. – 20.05.2020г. същият е спрял да тече на основание чл.3, т.2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, във връзка с §13 от ПЗР на ЗИД на Закона за здравето (обн. ДВ, бр.44/2020г., в сила от 14.05.2020г.).

По отношение на процесните вземания приложение намират ОУ от 2016г., като съгласно чл. 33, ал. 1 от тях клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Доколкото исковата молба е депозирана на 23.12.2022г. и като вземе предвид, че в периода 13.03.2020г. – 20.05.2020г. давност не е текла, то следва да се приеме, че вземанията на ищеца за периода от 01.05.2019г. до 31.08.2019г., вкл. са погасени по давност, поради което исковите за посочения период следва да се отхвърлят.

Ищецът се легитимира като кредитор на главни вземания само за останалата част от исковия период от 01.09.2019г. до 30.04.2021г. При кредитиране заключението на СТЕ се установява, че размерът на реално потребеното количество топлинна енергия за непогасения по давност период, при съобразяване с изравнителните сметки през непогасения по давност период, е в размер на 1 683,84 лв. Ответниците дължат посочената сума съобразно квотите им – 4/6 за В. Г. А. и по 1/6 за Е. Ц. А. и Г. Ц. А., или съответно В. Г. А. дължи сумата от 1 122,56 лв., а Е. Ц. А. и Г. Ц. А. сумата от по 280,64 лв., до които размери исковите са основателни и следва да се уважат, а за горницата до пълния предявен общ размер от 1 712,39 лв. и за периода от 01.05.2019г. до 31.08.2019г. следва да се отхвърлят.

Настоящият съдебен състав намира, че следва да бъдат уважени и исковите за заплащане на цената на услугата дялово разпределение, тъй като по делото са ангажирани писмени доказателства, че услугата е извършвана в процесния период. По делото се установява, че за исковия период от 01.10.2019г. до 30.04.2021г. начислената цена за предоставената услуга дялово разпределение на топлинна енергия е в размер на 26,40 лв. /или по 4,40 лв. за Е. Ц. А. и Г. Ц. А. и 17,60 лв. за В. Г. А./, поради което и исковите се явяват изцяло основателни.

По исковете по чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Основателността на акцесорните искове предполага наличие на главни задължения и забава в погасяването на същите.

По отношение режима на забавата за дължими суми за топлинна енергия консумирана през процесния период, както беше посочено по-горе са приложими Общи условия на ищеца, одобрени с Решение №ОУ-1 от 27.06.2016г. на КЕВР. Съгласно чл. 32, ал. 1 и ал. 2 от ОУ от 2016г., месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл. 71 от Наредбата за топлоснабдяването /по прогнозно количество/, се формира въз основа на определеното за него прогнозно количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава ежемесечно фактура от продавача, а месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл. 73 от Наредбата /на база реален отчет/, се формира въз основа на определеното за него реално количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава ежемесечно фактура от продавача. В ал. 3 на чл. 32 от ОУ от 2016г. е предвидено, че след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от търговеца, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал. 1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки. Съгласно чл. 33, ал. 2 клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, а съгласно ал. 4 на чл. 33 продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3, ако не са заплатени в срока по ал. 2. Доколкото от представените по делото доказателства се установява, че на ответниците е начислявана топлинна енергия по прогнозен дял, приложим е чл. 32, ал. 3 от ОУ. Спрямо общите фактури по чл. 32, ал. 3 от ОУ за 2019г. и 2020г., обаче разпоредбата на чл. 33, ал. 4 от ОУ е неприложима, тъй като отчитането на ИРРО, изготвянето на изравнителната сметка и издаването на общата фактура за тези периоди е настъпило след предвидения в ОУ от 2016г. 45-дневен срок за плащане. С оглед изложеното и при липса на възможност да се приложи уговореното и предвид разпоредбата на чл. 84, ал. 2 ЗЗД, ответниците изпадат в забава след покана, каквато ищецът не твърди и не доказва да е отправил.

По отношение иска за лихва върху сумата за дялово разпределение, последният се явява неоснователен по съображенията, изложени във връзка с обезщетението за забава в размер на законната лихва върху главницата за цената на ползваната топлинна енергия.

Предвид изложеното, исковете за лихви са неоснователни и следва да бъдат

отхвърлени.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на разноси има ищецът, съобразно уважената част от исковете в размер на 849,42 лв. /от която сума В. Г. А. дължи 566,28 лв., а Е. Ц. А. и Г. Ц. А. по 141,57 лв., съгласно гореизложените мотиви относно квотите/, представляващи заплатена държавна такса, депозит за вещо лице по СТЕ и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда по чл. 78, ал. 8 ГПК.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответниците имат право на разноси, съобразно с отхвърлената част от исковете. Същите са защитавани, както следва: В. Г. А. от адв. И. Н., Е. Ц. А. от адв. Д. Ч. и Г. Ц. А. от адв. С. К. – всичките осъществяващи безплатна правна помощ по делото. Последните претендират възнаграждение по реда на чл. 38, ал.2, вр. ал.1, т.2 ЗА. Същото, определено по реда на Наредба №1/2004г. и при съобразяване на отхвърлената част от исковете, е в размер на 60,23 лв., която на основание чл.78, ал.3 ГПК, вр. чл.38, ал.2, вр. ал.1, т.1, т.2 ЗА следва да бъде присъдена на всеки един от тримата адвокати.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА В. Г. А., ЕГН *****, да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, на основание чл. 79, ал. 1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ сумата от **1 122,56 лв.**, представляваща цена на доставена топлинна енергия в апартамент №20, находящ се в гр.София, ж.к.Илинден, бл.56, вх.В, ет. 6, аб. №135887, за периода от 01.09.2019г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва от 23.12.2022г. до плащането, сумата от **17,60 лв.**, представляваща цена на извършена услуга дялово разпределение за периода от 01.10.2019г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва от 23.12.2022г. до плащането, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **566,28 лв.** разноси по делото, като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл. 79, ал. 1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ за горницата до пълния предявен размер от 1 141,59 лв. и за периода от 01.05.2019г. до 31.08.2019г. и исковете по чл.86, ал.1 ЗЗД за заплащане на сумата от 179,07 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането за топлинна енергия за периода от 15.09.2020г. до 17.11.2022г., както и сумата от 4,01 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането за дялово разпределение за периода от 01.12.2019г. до 17.11.2022г.

ОСЪЖДА Е. Ц. А., ЕГН *****, да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, на основание чл. 79, ал. 1, пр.1 ЗЗД, вр.чл.149 ЗЕ сумата от **280,64 лв.**, представляваща цена на доставена топлинна енергия в апартамент №20, находящ се в

гр.София, ж.к. Илинден, бл.56, вх.В, ет. 6, аб. № 135887, за периода от 01.09.2019г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва от 23.12.2022г. до плащането, сумата от **4,40 лв.**, представляваща цена на извършена услуга дялово разпределение за периода от 01.10.2019г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва от 23.12.2022г. до плащането, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **141,57 лв.** разноси по делото, като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ за горницата до пълния предявен размер от 285,39 лв. и за периода от 01.05.2019г. до 31.08.2019г. и исковете по чл.86, ал.1 ЗЗД за заплащане на сумата от 44,76 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането за топлинна енергия за периода от 15.09.2020г. до 17.11.2022г., както и сумата от 1 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането за дялово разпределение за периода от 01.12.2019г. до 17.11.2022г.

ОСЪЖДА Г. Ц. А., ЕГН *****, да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, на основание чл. 79, ал. 1, пр.1 ЗЗД, вр.чл.149 ЗЕ сумата от **280,64 лв.**, представляваща цена на доставена топлинна енергия в апартамент №20, находящ се в гр.София, ж.к. Илинден, бл.56, вх. В, ет. 6, аб. № 135887, за периода от 01.09.2019г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва от 23.12.2022г. до плащането, сумата от **4,40 лв.**, представляваща цена на извършена услуга дялово разпределение за периода от 01.10.2019г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва от 23.12.2022г. до плащането, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **141,57 лв.** разноси по делото, като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ за горницата до пълния предявен размер от 285,39 лв. и за периода от 01.05.2019г. до 31.08.2019г. и исковете по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 44,76 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането за топлинна енергия за периода от 15.09.2020г. до 17.11.2022г., както и сумата от 1 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането за дялово разпределение за периода от 01.12.2019г. до 17.11.2022г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1, т. 2 ЗА, „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, да заплати на адв. И. А. Н., сумата от **60,23 лв.** – полагащо се адвокатско възнаграждение за защита по делото пред СРС.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1, т.2 ЗА, „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, да заплати на адв.Д. Й. Ч., сумата от **60,23 лв.** – полагащо се адвокатско възнаграждение за защита по делото пред СРС.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1, т.2 ЗА, „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, да заплати на адв.С. К. К., сумата от **60,23 лв.** – полагащо се адвокатско възнаграждение за защита по делото пред СРС.

Решението е постановено при участието на „МХ Елвеко“ ООД като помагач на страната на ищеца.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____